

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

SANTAMÒNICA

DAVID TORRENTS PIRULÍS. COLUMNES D'EXPRESSIÓ LLIURE

14 febrer - 23 abril, 2019
Planta 0

Pirulís. Columnes d'expressió lliure és una intervenció gràfica realitzada per **David Torrents** que convida a reflexionar sobre el sentit del cartell al carrer, en el context actual on la comunicació digital ha pres l'avançada.

A Barcelona els cartells es pengen en columnes que en diem col·loquialment «pirulís», elements de mobiliari urbà que també es troben a la majoria de capitals europees. Però a casa nostra, els «pirulís» tenen un tret poc conegut: les columnes publicitàries de Barcelona són públiques. De fet, molts barcelonins no saben que oficialment s'anomenen «Columnes d'expressió lliure», i no són propietat de cap empresa privada, així per usar-les, no s'ha de demanar cap mena de permís.

Caminem, mirem, badem pel carrer i potser veiem d'esbiaix cartells mal enganxats que pengen de pirulís de colors, amb imatges de somriures amb falsa modèstia que ens observen sense immutar-se. Som lectors involuntaris de cartells que ens espien i els carrers són l'escenari de la poesia d'aquests missatges mig estripats, a vegades trobats fortuïtament a la vorera en forma de paper.

Però els llegim? Ens els creiem? Els entenem? Ens importen? Els necessitem?

A l'exposició s'han situat 8 «pirulís» amb diferents intervencions que suggereixen més aviat preguntes, no pas respostes. Intervencions dissenyades amb el suport cartell i enganxats a les columnes tal com moltes vegades els trobem al carrer.

De fet, en aquesta exposició es pregunta quin sentit té situar la paraula impresa al carrer, amb la voluntat de remarcar que el cartell no ha desaparegut i hi serà per molt temps. Ara bé, no fa pas tant, hi havia la figura del cartellista, tal vegada aquesta professió sí que ha deixat d'existir?

David Torrents

A l'exposició s'han situat 8 «pirulís» amb diferents intervencions en format cartell.

Pirulí estripat

Quan m'ensopego amb cartells que són com un entrellat sóc presa del desig d'esbrinar el que un desconegut m'ha fet involuntàriament llegir. Els cartells a la ciutat construeixen una galeria improvisada sota la inclemència del temps. Fins i tot si el motiu s'ho mereix, els estripo si no hi estic d'acord o l'arrenco per tornar-los a llegir a la paret de casa. A la intempèrie, el cartell viu exposat per quedar-s'hi poc temps, una vida curta com el mateix esdeveniment que anuncia i muta constantment per la interacció de la gent.

Pirulí del diàleg brètol

Indiferents a qualsevol prohibició, els artistes urbans cerquen superfícies per a propagar el seu discurs, a vegades reivindicatiu, amb múltiples propostes, icones, gargots il·legibles i pseudònims indesxifrables. Una protesta contra les normes per mitjà de missatges que després són difícils d'eliminar. Però, què succeiria si situéssim nous «pirulís» a la ciutat perquè tothom s'hi pugui expressar lliurement en forma de grafiti?

Pirulí de badar

Quin podria ser el paper del dissenyador gràfic a l'espai públic? Penso que els cartells encara poden ser un petit oasi per l'experimentació gràfica. Hi ha un tipus de cartell, aquell que està més relacionat amb esdeveniments culturals, que sempre ha sigut un lloc on l'inesperat es barreja amb el contingut informatiu i possibilita jugar amb la complicitat del vianant que camina mentre els interpreta. Un tipus de cartell que ens convida a perdre'ns en el significat de la complexitat de formes tipogràfiques i visuals.

Pirulí de les preguntes

Es lloga pis. Es ven cotxe. Es busca un gos. S'ha perdut un senyor gran. S'ofereixen classes d'anglès. Cursos de ballet. S'ofereix lampista. Busco feina. Es lloga cotxe. Busco pis per compartir. Sóc pintor. Interessats... Tots són exemples de cartells amb tire-

tes, un tipus de cartell absolutament vigent a tot arreu que em fa pensar amb una espècie d'interactivitat analògica.

Els cartells d'aquest «pirulí» es van realitzar amb la Jacqueline Molnár per l'exposició «Això és una paret pública» i han sigut una de les llavors de la instal·lació gràfica que es presenta ara a l'Arts Santa Mònica.

Pirulí del menhir urbà

Considerar les columnes publicitàries com menhirs urbans és una llicència que se'm va ocórrer a partir de la lectura de Francesco Careri, quan comenta en el seu llibre Walkscapes, que «l'aixecament d'un menhir representa la primera transformació física del paisatge d'un estat natural a un estat artificial (...) i és l'objecte alhora abstracte i viu a partir del qual es desenvoluparan l'arquitectura i l'escultura.»

Pirulí de la paret pública

El 1991 l'Ajuntament de Barcelona encarregà a l'arquitecte Tonet Sunyer el disseny de les columnes publicitàries que actualment encara existeixen a Barcelona. Les columnes publicitàries a Barcelona estan catalogades amb el nom de «Columna d'expressió lliure». I són els suports que l'ordenança municipal estableix en l'article 23 que és el lloc permès per enganxar-hi cartells. Per mi, aquestes columnes o «pirulís» són com parets públiques.

Pirulí per apropar-s'hi

Una de les característiques que més em captiven dels cartells, és l'ambigüitat d'interpretacions que provoca segons la distància des d'on es llegeixen. Tal com podem comprovar en els cartells d'aquest pirulí, alguns elements solament són visibles si es miren de prop, i potser llavors és possible entendre'ls íntegrament.

Pirulí de la Disfunció

El cartell essencialment és publicitat i certament mai serà neutral. La publicitat es dissenya amb un propòsit concret i conté de manera inherent una ideologia. Tampoc es tracta de desconfiar-ne però prefereixo revisar constantment el que ens anuncien els cartells. És un joc entre què em diuen i el que interpreto.

Biografia de David Torrents

David Torrents (Barcelona, 1971) és un dissenyador multidisciplinari amb experiència en projectes comercials i no comercials, sovint estretament relacionats amb la cultura.

Graduat a la Gerrit Rietveld Academie d'Amsterdam i la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, va estudiar també a l'Escola de Disseny Elisava. Abans de crear el seu propi estudi el 2002, va treballar a Amsterdam, Budapest i en diversos estudis de Barcelona.

Encara que el radi d'acció dels seus projectes és ampli, a ell li agrada definir-se com a dissenyador urbà, doncs considera que la ciutat aglutina la majoria dels seus neguits. Pensa que és important crear un discurs, i amb els encàrrecs i projectes propis van contribuint a la seva evolució. Si alguna cosa destaca en aquesta línia, és per l'ús del color, de tons bàsics amb, paradoxalment, un tractament semblant al blanc i negre, així com la passió pels sons i les onomatopèies.

David Torrents ha concentrat el treball per encàrrec per clients bàsicament del context dels museus, el món editorial, així com productores de cinema i teatres. Ha sigut distingit amb més de 70 premis internacionals, com el Golden Bee de Moscou, European Design Award, Art Director Club of Europe, Hong Kong Design Association Award, el Grand Laus, Narrativa O i el Premio Daniel Gil. Actualment és professor de Bau - Centre Universitari de Disseny de Barcelona i de l'escola IDEP Barcelona, també dirigeix tallers i dona conferències en festivals i universitats d'arreu.

Junt amb Marc Martí ha comissariat dues exposicions al Disseny Hub Barcelona relacionades amb el cartell.

www.torrents.info / [@david.torrents](https://twitter.com/david.torrents)

ACTIVITATS RELACIONADES AMB L'EXPOSICIÓ

El carrer com a escenari de la paraula impresa

Conversa sobre les "Columnes d'expressió lliure"
Amb diversos professionals

03.04.2019 / 18-21h

Sala d'actes

Crèdits

Exposició

Idea i disseny: David Torrents

Producció: Marc Martí

Muntatge: Marc Martí

Disseny del cartell del carrer:

David Torrents + Gerard Mallandrich

Animació: Gerard Mallandrich

Coordinació gràfica: Alba Font

Pintura mural: Oriol M.Martí, Emerson Blanco i Albert Gironès

Muntatge «pirulís del món»: Marc Martí Col·lecció

Muntatge de l'exposició: GAMI SCP

Fotografia: Xavi Padrós

Consultor d'estructures: Ignasi Ribas

ARTS SANTA MÒNICA

Exposicions

Coordinació general: Roger Vinent Arnau

Edicions: Cinta Massip

Assistent d'edicions: Silja Pálmarsdóttir

Direcció tècnica: Xavier Roca

Activitats

Coordinació general: Eva Ruiz

Àrea tècnica: Eulàlia Garcia

Administració

Responsable de gestió: Cristina Güell

Àrea d'exposicions: Mònica Garcia Bo

Secretaria de direcció: Chus Couso

Comunicació

Web i xarxes socials: Luis Villalón Camacho

Difusió: Juanjo Gutiérrez

Arts Santa Mònica – Àrea de Comunicació i Premsa

Mail: comunicacio_artssantamonica@gencat.cat

Web i Xarxes Socials: Luis Villalón **Mail:** lvillalon@gencat.cat |

Tel.: (34) 93 556 53 14 (directe) - (34) 93 316 28 19 Ext.13441

Difusió: Juanjo Gutiérrez **Mail:** jgutierrezg@gencat.cat |

Tel.: (34) 93 316 28 57 (directe) - (34) 93 316 28 10 Ext.13442

Arts Santa Mònica Centre de la creativitat La Rambla 7 08002 Barcelona T 935 671 110 artssantamonica.gencat.cat Entrada Lliure // Nou horari: / de gener a març i de novembre a desembre: de dimarts a dissabtes d'10 h a 20 h Diumenges i festius d'11 h a 19 h; / d'abril a octubre: de dimarts a dissabtes d'11 h a 21 h Diumenges i festius d'11 h a 19 h. Dilluns tancat, excepte activitats programades.

Organitza i produeix:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

SANTAMÒNICA

Produeix:

M A R C M A R T Í

Col·labora:

GRÀFIQUES

Ortells S.L.
IMPRESSORS DES DE 1945

MONTANA COLORS
25 YEARS

gràffica.
